

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 4/24
18.10.2024. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Драгана Тесаровића, председника већа, Милимира Лукића и Маје Илић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела према окривљеном АА и др., због кривичног дела из члана 246 став 5 у вези са ставом 4 КЗ и др., одлучујући о жалбама пуномоћника окривљених АА и ББ и трећег лица ВВ, адвоката Ђорђа Томића и пуномоћника окривљеног ББ, адвоката Николе Јерковића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1 бр.1/24 од 26.03.2024. године, на рочишту одржаном дана 18. октобра 2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе пуномоћника окривљених АА, ББ и трећег лица ВВ, адвоката Ђорђа Томића и пуномоћника окривљеног ББ, адвоката Николе Јерковића, изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1 бр.1/24 од 26.03.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1 бр.1/24 од 26.03.2024. године, усвојен је захтев Јавног тужиоца за организовани криминал Оик.бр.6/21 од 25.01.2024. године за привремено одузимање имовине, па је од власника имовине АА, са личним подацима као у изреци побијаног решења, привремено одузета имовина проистекла из кривичног дела и то: новац у укупном износу од 350 евра и 14.000,00 динара, ручни мушки сат сребрне боје, са тегет оквиром, са натписом “Rolex Yacht Master II Oyster Perpetual”, са ознаком са унутрашње стране, серијски број ..., у вредности од 1.787.866,73 динара, путничко моторно бозило марке “BMW”, модел Х6, ..., број шасије ..., година прозводње 2017., регистарска ознака ... и путничко моторно возило марке “Mercedes”, модел GLE 350D, годиште

2019., регистарских ознака ..., од власника имовине ББ, са личним подацима као у изреци побијаног решења, привремено је одузета имовина проистекла из кривичног дела и то новац у укупном износу од 1.750 евра, новац у укупном износу од 8.200 евра, новац у укупном износу од 200 евра и 17.050,00 динара, ручни сат марке "Rolex Yacht Master II" са металном наруквицом серијски број ..., у вредности од 2.103.324,21 динара, путничко моторно возило марке "BMW" модел 530XDRIVE, регистарских ознака ..., број шасије ..., година производње 2012., и од трећег лица ВВ, са личним подацима као у изреци побијаног решења, привремено је одузета имовина проистекла из кривичног дела и то путничко моторно возило марке "MERCEDES BENZ", модел S 600, број шасије ..., година производње 2008., регистарска ознака ..., путничко моторно возило марке "BMW", модел SERIA 7, број шасије ..., година производње 2006., регистарских ознака ..., градско грађевинско земљиште површине 46a98м2, потес... на КП ... КО ... и градско грађевинско земљиште површине 4a36м2, потес ... на КП ... КО ..., СКН Палилула, ЛН ... СКН ..., градско грађевинско земљиште површине 33a42м2, потес ... на КП ... КО ..., СКН Палилула, ЛН ... СКН ..., градско грађевинско земљиште површине 35a47м2, потес ..., на КП ... КО ..., СКН Палилула, ЛН ... СКН ... Привремено одузимање имовине трајаће најдуже до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што је суд дужан да до подношења захтева за трајно одузимање имовине најмање једном годишње преиспита одлуку о привременом одузимању имовине. Привременом одузетом имовином управљаће Дирекција за управљање одузетом имовином на основу одредбе члана 9 став 1 тачка 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Против наведеног решења жалбе су изјавили:

-пуномоћник окривљених АА, ББ и трећег лица ББ, адвокат Ђорђе Томић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду у складу са одредбом члана 32 став 3 Закона о одузимање имовине проистекле из кривичног дела уважи изјављену жалбу и укине решење о привременом одузимању имовине;

-пуномоћник окривљеног ББ, адвокат Никола Јерковић, из свих законских разлога, са предлогом да се жалба усвоји, укине првостепено решење и исто врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се првостепено решење стави ван снаге.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одржао је рочиште у смислу одредбе члана 30 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела на коме су били присутни Јавни тужилац тужилаштва за организовани криминал Наташа Трнинић, пуномоћник окривљеног ББ, адвокат Никола Јерковић и пуномоћници окривљеног АА, окривљеног ББ и трећег лица ВВ, адвокат Ђорђе Томић, док нису приступили окривљени АА и ББ, уредно позвани и треће лице ВВ, уредно позван.

На рочишту је судија известилац у битном изнео садржину ожалбеног решења и стања у списима предмета, прочитани су комплетни списи Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои-По1 1/24, јавни тужилац ТОК-а

изјаснила се о жалбеним наводима бранилаца, те је су браниоци адвокат Ђорђе Томић и адвокат Никола Јерковић изнели жалбене наводе, након чега је суд, разматрајући списе предмета, заједно са изјављеним жалбама и предлогом јавног тужиоца, донео одлуку као у изреци решења.

По оцени овог суда правилно је првостепени суд усвојио захтев Јавног тужиоца за организовани криминал за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела, која је ближе наведена у изреци побијаног решења, имајући у виду да су испуњени услови из члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Наиме, правилно је првостепени суд утврдио на основу свестране анализе свих достављених доказа да у конкретном случају постоје околности из којих произилази основана сумња да имовина, која је ближе наведена у изреци побијаног решења, проистиче из кривичног дела и да је у очигледној несразмери са законитим приходима окривљеног АА, окривљеног ББи трећег лица ВВ, те да постоје разлози који оправдавају њено привремено одузимање. Тако је у односу на окривљеног АА првостепени суд нашао да се ради о лицу које никада није остварило закониту зараду, с обзиром да према подацима РФ ПИО за истог нема података о стажу осигурања, зарадама и накнадама зарада, основицама осигурања, уговореним и другим накнадама и висини уплаћених доприноса, те суд сходно томе није прихватио наводе из одговора пуномоћника, адвоката Ђорђа Томића, да окривљени АА ради од своје ране младости, и да је новац који је од њега уз потврду о привремено одузетим предметима одузет и то 14.000,00 динара и 350 евра стекао радом и штедњом, затим да је ручни мушки сат, чија је вредност у износу од 1.787.866,73 динара, према налазу и мишљењу вештака Александра Дупала, који је уз потврду одузет од окривљеног АА, стечен на законит начин, при чему је првостепени суд узео у обзир исказ сведока ГГ, који је током финансијске истраге испитан пред Јавним тужилаштвом за организовани криминал 07.07.2023. године, а који је навео да се сећа да је неки дечко који је дошао на стадион договорио куповину сата "Yacht Master II" са окривљеним АА, да се ту углавном куповало улично за кеш и да су се све те куповине финансирале од новца који је стечен криминалним активностима. Што се тиче возила марке "BMW" модел X6, XDRIVE30D, које је регистровано на име ДД, за кога је сведок ГГ навео да га познаје и да ради као обезбеђење ... и ..., те возила марке "Mercedes модел GLE 350D", које је регистровано на име ЂЂ, које лице није било доступно, с обзиром да не станује на адреси пребивалишта, а није позната адреса боравишта, правилно је првостепени суд нашао да се ради о формалним власницима наведених возила.

Правилно је првостепени суд узео у обзир да су према подацима РФ ПИО укупни заједнички законити приходи окривљеног АА и његове супруге ЕЕ, прве супруге окривљеног, у периоду од 2003. до 2020. године износили 641.948,91 динар, односно 5.614,63 евра, а према подацима Пореске управе у истом периоду остварили су укупан приход у износу од 1.753.734,55 динара, односно 5.200,60 евра, а да је укупна вредност имовине, чије се привремено одузимање тражи 4.843.594,73 динара и 350 евра, те посебно ценећи исказ сведока ГГ у делу у ком је тврдио да су возила и предметне непокретности стицане искључиво новцем који је стечен криминалним активностима, у ком делу је исказ суд прихватио као уверљив, логичан и истинит и у

складу са изведеним доказима, па је правилно утврдио да постоји очигледна несразмера између законитих прихода окривљеног АА и вредности стечене имовине која је предмет поступка, па како је пуномоћник окривљеног АА у одговору на захтев за привремено одузимање имовине није пружио ни један конкретан доказ о пореклу имовине која је предмет поступка, посебно ценећи да су нужни трошкови живота који су приказани кроз износ просечне потрошачке корпе у Републици Србији за период од 2003. до 2020. године за једно лице износили 32.892,73 евра, односно да је просечна потрошачка корпа за трочлану породицу у наведеном периоду износила 108.246.072 евра, то је првостепени суд правилно закључио да приходи окривљеног АА нису били довољни да покрију ни минималне трошкове живота, нити вредност имовине коју је стекао, а које је стечено у периоду за који постоји основана сумња да је окривљени АА вршио кривична дела која му се стављају на терет, будући да је предметна имовина, која према доказима у списима предмета далеко превазилази износ од 1.500.000,00 динара, у очигледној несразмери са његовим законитим приходима у посматраном периоду, односно вредност исте вишестручко превазилази заједничке законите приходе које су остварили окривљени АА и ЕЕ, па како постоје основи сумње да се ради о имовини проистеклој из кривичног дела и постоји вероватноћа да би касније одузимање имовине било отежано или онемогућено, то је првостепени суд правилно закључио да постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем имовине у односу на окривљеног АА.

Такође је правилно првостепени суд нашао да постоје разлози за привремено одузимање имовине ближе наведене у изреци побијаног решења од окривљеног ББ. Ово стога што из законитих прихода које је исти остварио у периоду од 2003. до 2020. године није могао да стекне имовину и новчана средства која су предмет захтева за привремено одузимање, односно постоји очигледна несразмера између законитих прихода окривљеног ББ и вредности имовине чије се привремено одузимање тражи, с обзиром да пуномоћници окривљеног нису пружили доказе којима се доказује порекло имовине која је предмет поступка. Суд је имао у виду да је окривљени ББ 11.07.2018. године на основу купопродајног уговора продао непокретност стан број 5, површине 34,50 м², који се налази у стамбеном објекту у ..., ..., улица ..., за купопродајну цену у износу од 20.000 евра, при чему из уводних одредби уговора о купопродаји произилази да је предметну непокретност окривљени стекао на основу Уговора о купопродаји непокретности, који је оверен 13.11.2008. године пред Другим општинским судом у Београду, за купопродајну цену од 17.000 евра, међутим анализом прихода из радног односа и ван радног односа за период од 2003. до 2020. године за ово лице произилази да окривљени ББ није имао законита средства 2008. године у износу од 17.000 евра за куповину предметног стана, па је правилно закључио да се приход остварен продајом овог стана не може третирати као законит приход. Првостепени суд је имао у виду исказ сведока ГГ, који је децидирано тврдио да су сву непокретну и покретну имовину стицали новцем који потиче од криминалних активности, па како приходи окривљеног ББ несумњиво нису били довољни да покрију минималне трошкове живота, нити вредност имовине коју је стекао, с обзиром да предметна имовина која је стечена у периоду за који постоји основана сумња да је окривљени вршио кривична дела која му се стављају на терет, према доказима у списима предмета далеко превазилази износ од 1.500.000,00 динара и у очигледној је несразмери са његовим законитим приходима у посматраном периоду, то је правилно донео закључак да постоје услови за привремено

одузимање наведене имовине од окривљеног ББ.

У односу на треће лице ВВ првостепени суд је правилно узео у обзир да је укупна цена предметних непокретности чије се привремено одузимање тражи 92.500 евра, а да је ВВ навео да је он лично дао 67.000 евра синовима, да су му његови синови позајмили још 23.000 евра, па како је исти навео да уопште није учествовао у преговорима око куповине предметних плацева, већ да су то радили његови синови, да се он појавио само код нотара приликом потписивања уговора и да су његови синови и брат платили продавцима, а што је у сагласности са исказима свих сведока који су испитани током финансијске истраге, које је суд прихватио, при чему је посебно ценио исказ сведока ГГ, који је навео да је ВВ био само формални власник предметних парцела, да су стварни власници били ..., ..., браћа ..., ... и он, да су сви имали учешће у новцу који управо и потиче од криминалних активности, као и исказ сведока ЖЖ у делу у ком је навео да је прво ступио у контакт са ... и истог спојио са власницима предметних парцела, то је суд правилно нашао да су предметне парцеле стечене новцем проистеклим из вршењем кривичних дела и да је треће лице ВВ само формални власник истих. Првостепени суд је узео у обзир да су треће лице ВВ и ЗЗ у периоду од 2003. године до 2020. године према подацима РФ ПИО остварили законите приходе у износу од 12.181.603,30 динара, односно 114.752,21 евра, да су нужни трошкови живота који су приказани кроз износ просечне потрошачке корпе у Републици Србији за период 2003. до 2020. године за једно лице износили 32.892,73 евра, односно да је просечна потрошачка корпа за четворочлану породицу у наведеном периоду износила 11.051.409,34 динара, односно 108.246,72 евра, па је правилно нашао да постоји очигледна несразмера између законитих прихода трећег лица ВВ и вредности стечене имовине која је предмет поступка, па како пуномоћник трећег лица није пружио ниједан конкретан доказ о пореклу имовине која је предмет поступка, то је првостепени суд правилно закључио да приходи ВВ нису били довољни да покрију минималне трошкове живота, нити вредност имовине коју је стекао, јер је предметна имовина у очигледној несразмери са његовим законитим приходима у посматраном периоду, односно вредност исте вишеструко превазилази заједничке законито остварене приходе, које су имали он и његова супруга. Стога је правилно првостепени суд донео одлуку као у изреци побијаног решења.

Жалбом пуномоћника окривљених АА, ББ и трећег лица ВВ истиче се да је нејасно како суд долази до закључка да је окривљени АА наводно стварни власник возила “BMW” модел “Х6”, а ДД формални власник возила на основу изјаве сведока, јер постоји изјава власника возила ДД у списима предмета у којој је објаснио све везано за предметно возило. Што се тиче возила марке “Mercedes GL350 D” које је регистровано на ЋЋ, није јасно како суд на основу чињеница да неко не станује на адреси пребивалишта и није му позната адреса боравишта долази до тврдње да се ради о формалном и стварном власнику. Такође се истиче да суд није дао разлоге због којих је неопходно привремено одузимање возила “Mercedes Benz S600” и BMW Seria. Даље се истиче да ако нема података о нечијим зарадама у РФ ПИО и у Пореској управи не значи да је нешто стечено из кривичног дела, да су окривљени радили од ране младости и остварили приходе, да нису били пријављени на пословима, да суд прихвата исказ сведока ГГ, који има статус окривљеног-сарадника у поступку који се води пред Вишим судом у Београду, Посебно одељење за организовани криминал,

против окривљених АА и ББ за најтежа кривична дела и има мотив да лажно терети окривљене, како би сачувао свој статус у поступку. Такође се указује да треће лице ВВ не живи са својим синовима, који су одрасли људи, имају своје породице, па је суд погрешно ценио трошкове живота узевши у обзир просечну потрошачку корпу за четворочлану породицу.

Жалбом пуномоћника окривљеног ББ истиче се да ожалбено решење нема јасне разлоге, да је нејасно на основу чега је првостепени суд извео закључак да је ББ власник ручног сата марке “Rolex Yacht-Master II” и путничког возила “BMW 530 xdrive” јер није уписан у регистар возила као власник путничког возила, а ручни сат има своју евиденцију власника у којој није означен као власник ББ, при чему ни наведени износ новца, који је привремено одузет, не превазилази законите приходе породице ...

По оцени овог суда, жалбени наводи пуномоћника окривљених АА, ББ и трећег лица ВВ су неосновани, имајући у виду да је првостепени суд детаљно и јасно навео све околности и утврдио да у односу на имовину која је наведена у изреци побијаног решења постоји очигледна несразмера између законитих прихода окривљених и трећег лица и вредности ове имовине, која далеко превазилази према доказима у списима предмета износ од 1.500.000,00 динара, те да постоје основи сумње да се ради о имовини проистеклој из кривичног дела и да постоји вероватноћа да би касније одузимање имовине било отежано или онемогућено, односно да су испуњени сви услови прописани одредбом члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела за привремено одузимање имовине, која је ближе наведена у изреци побијаног решења, па је правилно донео одлуку.

Како је за своју одлуку дао јасне и уверљиве разлоге које је у свему као правилне прихватио овај суд, то исти жалбеним наводима пуномоћника окривљених и трећег лица нису доведени у сумњу, а побијано решење је правилно и на закону засновано.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 467 став 4 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци решења.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Драган Ћесаровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

